

Αριθμ. Πρωτ.: 324

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 98^η

Κυριακή Ὁρθοδοξίας 5 Μαρτίου 2017

Πρός τόν Ἱερό Κλήρο,
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τόν εὐσεβῆ λαό
τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Ἀγαπητοί μου.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶπε τόν ἐξῆς προφητικὸ λόγο του γιὰ τὴν Ἐκκλησία. «Καὶ πῦλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθαίου 16,18). Αὐτὸς ὁ λόγος του σημαίνει, ὅτι καμμιά δύναμι δὲν εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Καμμιά δύναμι δὲν μπορεῖ νὰ νικήσῃ τὴν Ἐκκλησία. Ὅτι ἀκόμη καὶ ὁ θάνατος δὲν μπορεῖ, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Μιὰ φορὰ νόμισαν ὁ διάβολος καὶ ὁ θάνατος, ὅτι τὸν νίκησαν κατὰ τὴν σταύρωσι καὶ τὴν τριήμερο ταφή του, ἀλλὰ ξεγελάστηκαν παταγωδῶς καὶ κατεστράφησαν οἰκτρῶς. Ὁ Χριστὸς εὐρισκόμενος στὴν ἐσχάτη ἀδυναμία τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου «κατανίκησε ὅλες τίς ἀρχές καὶ τίς ἐξουσίες τοῦ σκότους καὶ τίς ἐξευτέλισε κάμνοντας μεγάλο θρίαμβο» (Φιλιππησίους 2,15). Καὶ στὸν Σταυρὸ κατανίκησε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν φαινομενικὴ ἐξαφάνισί του κατὰ τὴν τριήμερο ταφή του «ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκάλυψις 6,2).

Στέκει ἀπέναντι στὸν θάνατο καὶ σὲ ὅλες τίς μαῦρες δυνάμεις ὄρατὲς καὶ ἀόρατες «ὁ ὑπέρτερος τῶν ἀγγέλων πανάγιος Χρυσόστομος» κατὰ τὸν Μέγα Φῶτιο (PG 104,1225B) καὶ τοὺς τὰ ψάλλει κανονικά. Λέγει, «σὲ ἔσβυσε, σὲ λαφυραγώγησε, σὲ πίκρανε, σὲ κατάργησε, σὲ διαπόμπευσε, σὲ νέκρωσε, σὲ καθήρεσε, σὲ ἀλυσόδεσε». Αὐτὸς εἶναι ὁ νικητῆριος

παιᾶνας πού διαβάζουμε τὸ βράδυ τῆς ἀναστάσεως στὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας. Αὐτὰ εἶναι τὰ λαμπρὰ ρήματα, πού ἔθεσε ὡς ἐπικεφαλίδα ὁ Κύριός μας ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας του. Κι αὐτὸ θὰ σημαίνει στοὺς αἰῶνες, ὅτι ὁ Ἄδης καὶ ὁ διάβολος μὲ τὰ ὄργανά τους, ὅσες φορές θὰ ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, θὰ παθαίνουν πάντα τὰ ἴδια μέχρι καὶ τὴν αἰώνια καταδίκη τους.

Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν πορεία της μέσα στὴν ἱστορία δέχθηκε καὶ γεύθηκε σὲ ποικίλες φάσεις ὄλων τῶν εἰδῶν τὶς ἐπιθέσεις μέχρι καὶ σήμερα. Ὅσα ὀνόματα εἶναι γραμμένα στὴν ταυτότητα τοῦ πονηροῦ καὶ τῶν ὀργάνων του τόσες ποικιλίες πολέμου ξεσήκωσε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὀνομάζεται «ἀρχέκακος καὶ μισόκαλλος ὄφιν, κοσμοκράτωρ τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, ἀρχές, ἐξουσίες καὶ πνευματικὰ τῆς πονηρίας, ἀρχὼν τοῦ ἀέρος, πονηρότατος δράκων, τῶν ζιζανίων σπορευς, ἀρχηγὸς καὶ δάσκαλος κάθε ἀδικίας, ἡγεμόνας καὶ πατέρας τοῦ ψεύδους καὶ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, βορβορώδης λίμνη τῆς ὑπερηφανίας, σαθρότατο ὕψωμα τῆς ἀλαζονείας, τέλος εἶναι ὁ ἀνήθικος αὐτουργὸς τῆς ἐξορίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν παράδεισο».

Ἡ Ἐκκλησία προφητεύθηκε ὡς τὸ λιθαράκι πού ξεκόπηκε ἀπὸ τὸ ὄρος καὶ χτύπησε τὶς χρυσές καὶ ἀσημένιες καὶ χάλκινες καὶ σιδερένιες καὶ χωματίνες βασιλεῖες τῆς γῆς καὶ τὶς νίκησε. Αὐτὲς ἔγιναν σκόνι καὶ ἔσβυσαν. Ὅμως «τὸ λιθαράκι ἀυξήθηκε εἰς ὄρος μέγα καὶ ἐκάλυψε ὅλην τὴν γῆ. Ἡ βασιλεία του δὲν θὰ διαφθαρεῖ στοὺς αἰῶνες κι οὔτε θὰ ἔχη διάδοχο, ὅπως οἱ ἀνθρώπινες» (Δανιὴλ 2,31-36). Μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἱστορίας ἡ βασιλεία αὐτὴ θὰ εἶναι Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολική.

Σὲ ἄλλον προφήτη ἔχουμε κι ἄλλη θαυμαστὴ εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας. Τὴν ζωγραφίζει ὡς «Ὅρος ἅγιο, στὸ ὅποιο ὅσοι βρίσκουν καταφύγιο δὲν θὰ κακοποιηθοῦν κι οὔτε θὰ ἀπολεσθοῦν. Ἀφοῦ μὲ τὴν Ἐκκλησία πλέον καλύφθηκε ἡ οἰκουμένη μὲ θεογνωσία, ὅπως τὰ πολλὰ νερὰ καλύπτουν τὰ κοιλάματα τῆς γῆς» (Ἡσαΐας 11,9).

Ἀγαπητοί μου.

Αὐτὴν τὴν μεγαλειώδη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πολέμησε ὁ πονηρὸς μὲ ὅλα τὰ ὄργανά του. Ἐγίναν διωγμοὶ πολλοὶ καὶ ξεφύτρωσαν αἱρέσεις ποικίλες μέχρι τὶς μέρες μας. Ὅλες οἱ συντονισμένες προσπάθειές του ἔγιναν, γιὰ νὰ σβύσῃ ἡ Ἐκκλησία. Ὅλα αὐτὰ ξεσηκώθηκαν σὰν τὴν μανιασμένη θάλασσα καὶ ἐξηγέρθησαν σὰν τὰ μεγάλα κύματα. Ὅμως οὔτε στὸ παρελθὸν μπόρεσαν κι οὔτε μέχρι τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου θὰ μπορέσουν νὰ καταπνίξουν τὴν Ἐκκλησία.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο γεγονός που γιορτάζουμε σήμερα κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶναι ἡ μεγαλειώδης νίκη τῆς κατὰ τῆς Εἰκονομαχίας, ἀλλὰ γενικὰ καὶ κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων καὶ σχισμάτων. Μαζὶ ὅμως μὲ τὴν μνήμη τῆς νίκης αὐτῆς πρέπει νὰ ὑπογραμμίσουμε καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ καθενὸς μας στὸ νὰ κρατήσουμε καὶ σήμερα τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ φρονήματός μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας μέσα σαυτὴν τὴν ἀγία Κιβωτὸ που μᾶς σώζει ἀπὸ ποικίλους κατακλυσμούς, που μᾶς ἀπειλοῦν σὰν τὶς αἱρέσεις.

Μὲ τὶς λίγες αὐτὲς σκέψεις μου ἀναφωνῶ μαζὶ μὲ ὅλους σας, **ΤΩΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΠΡΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ καὶ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ, ΑΝΑΘΕΜΑ.**

Μετὰ διαπύρων εὐχῶν ἐν Κυρίῳ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Γε. Γεωργίου

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑσδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ